

بقلم آقای سید حسین بدلا ترجمه از الفتح مصر

اتحاد مسلمین

مهمترین وسیله برای پیشرفت مقاصد مسلمین در دنیای کنونی این است که طوائف مسلمین با یکدیگر اتحاد نموده و برای رفع حوائج عمومی افکار خود را متحد نمایند تا بتوانند مقاصد خود را عملی نمایند - بلکه امروز میتوانیم این موضوع را یکی از وظائف حتمیه خود بدانیم

در قاهره جمعیتی برای روابط مسلمین تشکیل شده که معلومات و افکار مسلمین را از نقاط دور جمع آوری کرده و بوسیله خطابه و تألیف منتشر نمایند

در هند هم متذکران این معنی شدند و لذا در این هفته اخیر شرح مبسوطی که دوست فاضل ما استاد مسعود صاحب مجله ضیاء هندیه نگاشته بما رسیده و گوید به نزدیکی در هند هم جمعیتی برای ایجاد روابط اسلامی تشکیل خواهد شد

برای ارتباط نمیتوان تنها بنوشتن در جرائد و ایراد خطابه اکتفاء کرد. بلکه بزرگان این دودسته بزرگ اسلامی (اهل تسنن و پیروان مذهب امامیه) باید با یکدیگر روابط خصوصی داشته باشند. آیا جای تأسف نیست که در جامعه ازهر باین عظمت یکنفر پیدا نشود که بزرگان علماء امامیه عصر خود را که در شهرهای بزرگ ایران هستند بشناسند و از زحمات و افکار آنان آگاه شوند و یا آنکه اقلا کتب و مطبوعات آنها را بخوانند؟! آیا جای تأسف نیست که این کوشش های نصاری را برای تبلیغ بدینیم ولی آگاه نباشیم که در ایران

چگونه برای دفاع آنها با ما همراه وهم صدا میباشند؟! آیا جای تأسف نیست که در عصر کتابخانه های مهمی باشد که کتابهای بی فائده اروپا را در همانماهیکه طبع میشود وارد کرده بفروش برسانند اما از کتابهای اسلامی که حتی بزبان عربی چاپ میشود اطلاع نداشته باشیم؟!

آیا سبب جدائی این دو طایفه از یکدیگر چیست؟! اگر بواسطه اختلاف مذهب است که این باعث جدائی آنها نخواهد شد زیرا هر دو اهل یکدین و یک قبله هستند - چنانکه بزرگان گذشته ما هم باینطور با یکدیگر بنظر بد بینی نگاه نمیگردند مگر این سید مرتضی برادر بزرگوار سید رضی ، از بزرگان شیعه نیست که همه ما از کتاب امالی او که در تفسیر و فقه و حدیث و ادبیت است استفاده میکنیم و هیچ این معنی را تصور نمیکنیم که او پیشوای امامیه است

اگر از بعضی کتابهای یکدیگر که اهل جدل و مناقشه و غلاة نرفته اند بگذریم بقیه را که بینیم از ثروتهای مشترک میان هر دو طایفه است که هر دو میتوانند از آنها استفاده کنند با این حال چرا از اینها استفاده نکنیم و چرا این ثروتها را با یکدیگر مبادله نکنیم؟!

این جدائی از اول در میان نبوده بلکه از اواخر خلفاء عباسی شروع شده و در زمان صفویه و عثمانیین بواسطه علل سیاسی قوت پیدا کرده و تصور نکردند که جدائی مذهب نباید سبب این قدر دوری از یکدیگر شود

آن روح پاک اتحاد که در موقع اجتماع علامه کاشف الغطاء و دیگر علماء اسلام در جمعیت اسلامی دمیده شد باید هر روز قوت

گیرد و تأثیر تازه داشته باشد - این معنی در ایران نیز انعکاس خوبی پیدا کرده این است که هم آنان از این معنی خوش دل هستند

مباین مذاهب مختلفه نصاری باهمه اختلاف که باهم دارند برای دشمنی با اسلام از یکدیگر کمک میطلبند و اگر یکی از آنها برورد اسلام سخنی بگوید دیگران نیز از او گرفته و بوسیله کتاب و خطابه نشر میکنند - ولی ما اگر بخواهیم برای رد افتراء هائیکه با اسلام بسته چیزی بنویسیم ؛ نمیدانیم که در ایران هم آیا کسی باین امر قیام کرده که چیزی از او اقتباس کنیم ؟! و یا اقلاً این گونه اشخاص را بشناسیم .

میان طوائف مختلفه نصاری مانند بر و تستان و کاتولیک و ارتودکس از جهت عقیده و عبادت آن اندازه فرقا است که در کلیسای یکدیگر نماز نمیخوانند ، باین حال برای پیشرفت مرام خود جمعیت‌های تشکیلی میدهند که با یکدیگر کمک فکری و عملی نمایند اما علماء ما (اهل سنت) در نماز جماعت به علامه کاشف الغطاء اقتداء میکنند با این حال چه مانعی دارد ما برای کمک بیکدیگر نزدیک باشیم با اینکه هر یک بمذهب خود باقی باشیم

علماء اهل تسنن خطر بزرگ الجاد و مادیت را بخوبی دانسته اند و هر روز محبوبترین فرزندان خود را قربانی این راه میبینند و برادران شیعه ما هم همین معنی را درک کرده اند و در این راه فدائی ها داده اند . پس جلوگیری از این خطر الجاد و بی دینی از واجبات مشترک میان هر دو طائفه است که باید در این امر بایکدیگر همراهی کنند و هر یک از تجربه‌های دیگری استفاده کنند تا بتوانند در مقابل این بی دینی ها مقاومت کنند

حاصل اینکه بزرگان این دو طایفه باید یکدیگر را بشناسند و با هم همراه باشند زیرا برای آنها غرضی بهتر و بالاتر از هدایت و نگهداری اسلام نیست

نویسنده این مقاله را در موقعی تنظیم کرده که استاد محترم حاجی میرزا ابو عبدالله زنجانی که از بزرگان علماء ایران است از ایران به عراق و شام و مصر مسافرت نموده و بایجاد روابط قیام نموده و این معنی پیش از این نیز در خاطر من بود که چرا نباید میان ایران و امثال آن و مصر روابط و دوستی باشد و اکنون پس از ملاقات با ایشان موقع را برای بیان این مطلب مناسب تر دانسته و شاید این ملاقات سبب شود که پس ازین میان اهل فضل و رجال اصلاح روابط بیشتری ایجاد گردد مترجم - ما بسی خورسندیم که عموم مسلمین بی بردند این اختلافات بغیر از زبان ثمری ندارد لذا صدای اتحاد از هر طرفی بلند شده - گرچه مجله همایون در شماره های سابق هم در اطراف اتحاد گفتگو کرده لیکن برای اینکه مصریان بدانند که مسلمانان ایران طرف دار جدی اتحاد مسلمین میباشد این مقاله را ترجمه کرده و باین وسیله ندای اتحاد آنها را لیک میگوئیم و امید داریم امروزه همان طوری که پیغمبر اسلام فرموده (هم ید علی من سواهم) مسلمین دست بدست هم داده برای پیشرفت اسلام کوشش کنند تا آن حکومت بزرگ اسلامی دوباره باز گشت کرده مسلمین بار دیگری در دنیا سیادت داشته باشند اما باید این نکته را هم متذکر شویم: تنها باینکه یکی از مطبوعات ایران این معنی را نوشته و در مصر و سایر ممالک هم بنویسند اتحاد عملی نمیشود بلکه محتاج باین است که جمعیت‌های از عموم ممالک اسلامی جمع شوند و برای اتحاد تصمیم‌های قطعی اتخاذ کنند